

Dr. Staudt Gábor
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: **X | 14296**

Érkezett: **2017 SZEPT 11.**

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani az Igazságügyi Minisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Hogyan és milyen indokok alapján kívánja megszüntetni a jelenlegi törvényszéki végrehajtói rendszert a Kormány?”

címmel.

A benyújtott kérdésemre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

A Magyar Közlöny tanúsága szerint a kormány igen furcsa határozatot hozott 2017. augusztus 11-én. Az állami adó- és vámhatóság végrehajtási feladatainak ellátásához szükséges egyes intézkedésekről szóló 1499/2017. (VIII. 11.) Kormányhatározat két pontból áll, amelyek első ránézésre nem túl sok összefüggést mutatnak. A második pont szinkronban van a határozat címével, hiszen arról szól, hogy a Kormány az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvényben és az adózás rendjéről szóló törvényben előírt, az adóhatóság általi végrehajtások megfelelő és hatékony foganatosítása érdekében bizonyos döntéseket meg kíván hozni, többek között csak az idei évre 4,8 milliárd forint többletforrást biztosít az Adó- és Vámhivatalnak.

Ellenben az első ponttal, amellyel a Kormányhatározat kezdődik, roppant érdekes és nagyon sok kérdést felvet: „a Kormány egyetért azzal, hogy a törvényszéki végrehajtási feladatokat 2019. január 1-jétől az állami adó- és vámhatóság lássa el”. Egy mondatot láthatunk tehát, a felelős és a részletes teendők megjelölése nélkül, mintegy kinyilatkoztatásként a nagyvilágba. Szakember számára fel sem merülhet, hogy az egyes és a kettes pont szervesen összefügghet, de mivel egy határozatban szerepelnek, kénytelen vagyok Igazságügyi Miniszter Urat kérdezni, hogy kiderülhessen a jogalkotó mögöttes szándéka.

Kérdésem azért is érzem jogosnak, mert az alábbi törvényekben is megtalálhatóak a törvényszéki végrehajtókra vonatkozó szabályok, tehát ezeknek a módosítása nélkül bizonyosan nem képzelhető el a Kormányhatározat végrehajtása, arról nem is beszélve, hogy nem egy törvény sarkalatos szabályokat is tartalmaz:

- 1994. évi LIII. törvény - a bírósági végrehajtásról
- 2011. évi CLXI. törvény - a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról
- 2011. évi CLXII. törvény - a bírák jogállásáról és javadalmazásáról
- 1997. évi LXVIII. törvény - az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról
- 1998. évi XIX. törvény – a büntetőeljárásról
- 2017. évi CX. törvény – büntetőeljárásról
- 1997. évi CXLI. törvény - az ingatlan-nyilvántartásról
- 1990. évi XCIII. törvény - az illetékekről
- 2011. évi CXI. törvény - az alapvető jogok biztosáról
- 2012. évi CLXXX. törvény az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről

A fenti felsoroláshoz a pontosság kedvéért hozzá kell tenni, hogy van olyan törvényhely, amely a „bírósági végrehajtó” megnevezést használja a törvényszéki végrehajtóra is.

De ha ez nem lenne elég, szeretném felhívni a szíves figyelmét az Alkotmánybíróság korábbi döntéseire, amelyben nem egyszer egyértelművé tette a taláros testület, hogy a bírósági végrehajtási rendszer az igazságszolgáltatás részét képezi, és csak megfelelő jogállami szabályozás keretében változtatható meg, vagyis a rá vonatkozó keretrendszer alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés. Utalnék itt különösen a 3076/2017. (IV. 28.) AB határozatban elvi érveléssel kimondottakra:

„[24]...az Alkotmánybíróság megítélése szerint a végrehajtói szervezetrendszer változását érintő kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés...”

„[28] A végrehajtás a megállapított jogszabályi szankció érvényre juttatása, amelynek két különálló területe a büntetések végrehajtása és a vagyoni végrehajtás. Mindkettő végrehajtási terület közös eleme, hogy a megállapított szankció érvényre juttatásához végső esetben állami kényszer és ennek során törvényes kényszerítő eszközök alkalmazhatók. Az egyedi vagyoni végrehajtásnak a Vht. három további fajtáját különíti el: a bírósági végrehajtást (1), a közigazgatási végrehajtást (2), és a közvetlen végrehajtást (3). A bírósági végrehajtás az egyedi vagyoni végrehajtás fő útja, amely rendszerint kötelezettség teljesítésére vagy későbbi teljesítés biztosítására irányul. Bírósági végrehajtás útján kell végrehajtani a bírósági határozatokat és jogvitákat eldöntő más szervek, valamint a jogszabályokban meghatározott okiratokon alapuló követeléseket (Vht. 1. §). Ezen kívül a bírósági végrehajtás szabályai irányadóak a közvetlen és közigazgatási végrehajtás számos kérdésében is (Vht. 2–4. §§). A bírósági végrehajtás rendszerint jogvitát eldöntő eljáráshoz kapcsolódó olyan polgári nemperes eljárás, amelynek során a bíróság, illetőleg a bíróság mellett működő szerv (bírósági végrehajtó) elsődlegesen vagyoni, de végső soron akár személy elleni kényszerrel juttatja érvényre a kötelezettség teljesítésére vagy biztosítására irányuló jogi szankciót [Vht. 5. § (1) és (3) bekezdései, valamint Vht. 8. § (2) bekezdése]. A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 160. § (2) bekezdése alapján az egyedi vagyoni végrehajtás foganatosítása főszabályként a bíróság és a bírósági végrehajtó feladata. Ugyanezen törvény 162. §-a alapján a bírósági végrehajtó hatáskörében tett intézkedése mindenkit kötelez, míg a Vht. 225. § (2) bekezdése alapján a bírósági végrehajtó eljárása a bíróság eljárásával azonos. Az Alkotmánybíróság mindezek alapján megállapítja, hogy a bírósági végrehajtási eljárás lefolytatása az állami szuverenitás belső lényegéhez tartozó, közhatalom gyakorlásával együtt járó és az igazságszolgáltatás rendjéhez kapcsolódó állami funkció, amelynek célja bíróság vagy jogvitát eldöntő más szerv döntésének, illetve okiratoknak a hatékony, jogszerű és költségtakarékos végrehajtása.”

„[34]...A bírósági végrehajtás rendje ezért közvetlen kapcsolatban áll az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom, valamint a bírósági döntések tekintélyének megőrzésével. Szervesen kapcsolódik a bíróság alapeljáráshoz és egyúttal kihat a bírói hatalmi ág megítélésére és működésére.”

A fenti jogi környezet bonyolultsága okán kérem Miniszter Urat, hogy válaszoljon az alábbi kérdésekre:

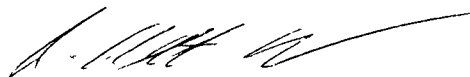
1. Hogyan kell értelmezni a 1499/2017. (VIII. 11.) Kormányhatározat első pontját?
2. Ki a felelőse a szükséges törvénymódosítások benyújtásának?

3. Értelmezhető-e úgy a második pontja a 1499/2017. (VIII. 11.) Kormányhatározatnak, hogy a 4,8 milliárd forintos többletforrást az első pontban meghatározott feladatátadás fedezetére is kapta a NAV?
4. Nem gondolja-e visszásnak, hogy miután bevezetésre került a jogi egyetem előírása a végrehajtók részére, most a törvényszéki végrehajtási feladatokat egy olyan szervhez kívánja áttenni a Kormány, amelynél középfokú végzettséggel, csupán egy „házon belüli” vizsga letételéhez kötött ennek a munkakörnek az ellátása?
5. Mi a garancia arra, hogy a tervek megvalósulása után a NAV nem adja majd ki ezen végrehajtási feladatok nagy részét az önálló bírósági végrehajtóknak, vagy egy újabb jogszabály módosítás után nem kapják meg törvényileg is azokat?

Fenti kérdésekben várom érdemi válaszát!

Budapest, 2017. szeptember 8.

Tisztelettel,

dr. Staudt Gábor

Jobbik Magyarországért Mozgalom